ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: PS. HIERONYMUS. HENRICUS DE HASSIA IUNIOR. IOHANNES SCHLITPACHER DE WEILHEIM. EUCHERIUS LUGDUNENSIS. IOHANNES DE SPIRA. PS. AUGUSTINUS. RICHARDUS DE SANCTO VICTORE. GERARDUS DE VLIEDERHOVEN

15. Jh. Seite 112r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37147
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

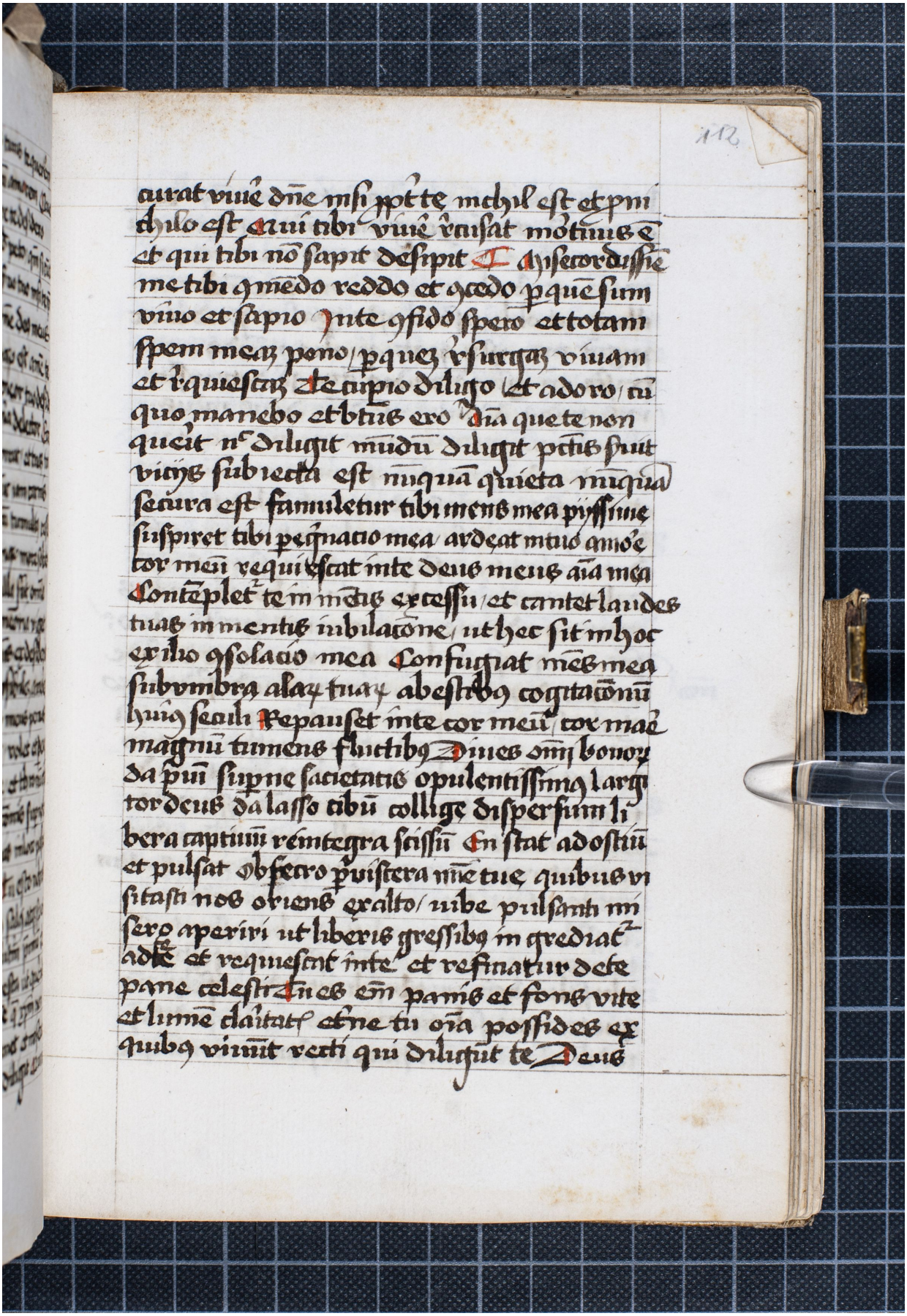

112

aurat viuere dñe nisi pot te mehil est et pni
dilo est cui tibi viuere rauisat mortuus e
et qui tibi nō sapit desipit ℣ Miserere dñe
me tibi q̃ credo reddo et q̃ credo p quē sum
viuo et sapio Ynte q̃ fido spero et totam
spem meam pono / p quem resurgam viuam
et requiescam te amplio diligo / et adoro / cui
quo manebo et beatus ero Dia quete non
quiet nr diligit mundū diligit potius fruit
vicius subiecta est mundū quia quieta mundū
secura est famuletur tibi mens mea pissime
inspiret tibi pegnatio mea / ardeat multo amore
tor meū requiescat inte deus meus aia mea
Contemplet te in medio ecclesie / et cantet laudes
tuas in mentis iubilatione / ut hec sit mihi hoc
exilio consolatio mea Confugiat mens mea
sub umbra alarum tuarum abestibus cogitationū
huius seculi Repauset inte cor meū / cor mare
magnū tumens fluctibus Diues omni bonorū
da pū simpne sacietatis opulentissime largi
tor deus da lasso tibū collige dispersum li
bera captiuū reintegra scissū En stat ad ostiū
et pulsat obsecro puistera mne tue quibus vi
sitasti nos oriens exalto / nube pulsanti mi
sero aperiri ut liberis gressibus in egrediat
adte et requiescat inte et refinatur de te
pane celesti Tu es enim panis et fons vite
et lume claritatis etne tu oia possides ex
quibus viuunt recti qui diligunt te Deus